

53

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 marca 1987 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1983 r. w sprawie podatku wyrównawczego.

1. Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1986 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. Nr 47, poz. 231) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1983 r. w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. Nr 42, poz. 189, z 1984 r. Nr 28, poz. 145 i Nr 58, poz. 294, z 1985 r. Nr 18, poz. 78 i Nr 61, poz. 318 oraz z 1986 r. Nr 47, poz. 231), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

1) § 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1983 r. w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. Nr 42, poz. 189) w brzmieniu:

„§ 14. Tracą moc:

1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1975 r. w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. z 1975 r. Nr 46, poz. 242, z 1979 r. Nr 1, poz. 2 i z 1982 r. Nr 26, poz. 192),

2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1982 r. w sprawie zmian w podatku wyrównawczym (Dz. U. z 1982 r. Nr 26, poz. 192 i z 1983 r. Nr 4, poz. 28).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1983 r.”;

2) § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1984 r. w sprawie zmian w podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 28, poz. 145) w brzmieniu:

„§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do podatku wyrównawczego przypadającego od dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1984 r., z wyjątkiem przepisu § 3, który stosuje się do dochodów osiągniętych od dnia 1 maja 1984 r.”;

3) § 13 pkt 3 i § 14 rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 14 grudnia 1984 r. w sprawie podatku rolnego (Dz. U. Nr 58, poz. 294) w brzmieniu:

§ 13. Tracą moc:

„3) przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1983 r. w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. Nr 42, poz. 189 i z 1984 r. Nr 28, poz. 145) w zakresie dotyczącym opodatkowania dochodów z niektórych rodzajów upraw i produkcji zwierzęcej,”;

„§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.”;

4) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 kwietnia 1985 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. Nr 18, poz. 78) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do podatku wyrównawczego przypadającego od dochodów osiągniętych od dnia 1 maja 1985 r., z wyjątkiem przepisu § 2, który ma zastosowanie do dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1985 r.”;

5) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. Nr 61, poz. 318) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do podatku wyrównawczego przypadającego od dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1986 r.”;

6) § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1986 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. Nr 47, poz. 231) w brzmieniu:

„§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do podatku wyrównawczego przypadającego od dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1987 r.”.

Minister Finansów: B. Samojlik

Załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 1987 r. (poz. 53)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lipca 1983 r.

w sprawie podatku wyrównawczego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 i art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym podlega wartość świadczeń w naturze w wysokości ustalonej dla ubezpieczenia społecznego oraz wypłacane w zamian tych świadczeń ekwiwalenty pieniężne, z wyjątkiem:

1) ekwiwalentów w zamian świadczeń rzeczowych, wy-

nikających z przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy (w tym posiłków profilaktycznych), a także ekwiwalentów za pranie i naprawę odzieży roboczej wykonywane we własnym zakresie przez pracowników, ekwiwalentów za przedłużenie używalności odzieży roboczej i za nie wydane pracownikom przysługujące im środki higieny osobistej,

2) ekwiwalentu pieniężnego za zużyte przy wykonywaniu pracy narzędzia, materiały lub sprzęt stanowiące własność wykonawcy.

§ 2. Nie podlegają opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym:

- 1) zasiłki i stypendia z funduszy państwowych udzielane osobom fizycznym na działalność w dziedzinie nauki, techniki, kultury i sztuki,
- 2) renty otrzymywane przez niewidomych inwalidów I grupy,
- 3) nagrody uzyskane w wyniku udziału w konkursach z dziedziny nauki, techniki, kultury i sztuki oraz dziennikarstwa,
- 4) kwoty otrzymane z tytułu zwrotu kosztów podróży, przeniesienia oraz diet do wysokości ustalonej w odrębnych przepisach,
- 5) zasiłki na zagospodarowanie i osiedlenie,
- 6) rekompensaty z tytułu podwyżki kosztów utrzymania, jeżeli nie zostały one włączone do wynagrodzenia, emerytury lub renty,
- 7) kwoty otrzymywane z tytułu spłaty wierzytelności do wysokości sumy nominalnej,
- 8) odsetki oraz premie pieniężne i rzeczowe od wkładów oszczędnościowych oraz depozytów,
- 9) nagrody z funduszu efektów wdrożeniowych podlegające zaliczeniu na poczet wynagrodzenia przysługującego twórcom projektu wynalazczego,
- 10) wygrane z gier losowych i totalizatorów prowadzonych na podstawie zezwoleń udzielanych przez właściwy organ państwowy,
- 11) przychody ze sprzedaży rzeczy,
- 12) wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych oraz dodatki funkcyjne albo dodatki specjalne wypłacane w tych zakładach pracy, w których obowiązujące zasady wynagradzania nie przewidują dodatków funkcyjnych — w przypadkach gdy pracownikom pobierającym te dodatki nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych; zwolnienie nie dotyczy dodatków pobieranych przez pracowników nie uspołecznionych zakładów pracy w części przekraczającej 20% wynagrodzenia zasadniczego otrzymywanego przez pracownika,
- 13) wynagrodzenie otrzymane za pracę wykonywaną w ramach zakładowych zespołów gospodarczych organizowanych na podstawie odrębnych przepisów o tych zespołach.

§ 3. W 1987 r. wyłącza się z podstawy opodatkowania podatkiem wyrównawczym:

- 1) wynagrodzenia i dodatki za pracę w niedziele i święta oraz w dodatkowe dni wolne od pracy, jeżeli wynika ona z warunków pracy na morzu,
- 2) dodatkowe wynagrodzenia, określone przez Radę Ministrów w odrębnych przepisach, w celu zapewnienia zwiększenia wydobycia węgla kamiennego i innych surowców wydobywanych w kopalniach głębinowych oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze i nagrody, otrzymywane przez pracowników górnictwa z okazji Dnia Górnika, określone w Karcie Górnika,
- 3) wartość pieniężną świadczeń w naturze oraz dodatki operacyjno-techniczne, otrzymywane przez funkcjonariuszy pożarnictwa,
- 4) wynagrodzenia otrzymywane przez lekarzy i innych

pracowników medycznych z tytułu dodatkowego zatrudnienia w pomocy doraźnej (pogotowiu ratunkowym),

- 5) wynagrodzenia ze stosunku pracy, otrzymywane przez emerytów i rencistów, do wysokości nie powodującej zawieszenia prawa do emerytury lub renty.

§ 4. Na specjalnym rachunku bankowym, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268), zwanej dalej „ustawą”, mogą być również gromadzone dochody osób z tytułu nagród otrzymywanych z funduszu efektów wdrożeniowych.

§ 5. 1. Ogólna kwota odliczeń z tytułu wydatków określonych w art. 7 ust. 2 ustawy nie może przekroczyć w okresie obowiązywania ustawy kwoty 1.500.000 zł.

2. Jeżeli oboje małżonkowie osiągają dochody podlegające odrębnemu opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym, odliczenie wydatków, o których mowa w ust. 1, dotyczy wydatków ponoszonych przez obojga małżonków.

§ 6. 1. Podatnikom, którzy osiągają dochody z działalności lub twórczości muzycznej i kompozytorskiej, plastycznej i fotograficznej, przysługuje ulga inwestycyjna polegająca na odliczeniu od należnego podatku połowy wydatków poniesionych na:

- 1) budowę, adaptację lub remont odrębnego pomieszczenia przeznaczonego na wykonywanie zawodu,
- 2) nabycie urządzeń niezbędnych do wykonywania zawodu muzyka, kompozytora, artysty lub fotografika, jeżeli jednostkowy koszt nabycia urządzenia wynosi co najmniej 30.000 zł.

2. Ulgę inwestycyjną określoną w ust. 1 stosuje się w okresie obowiązywania ustawy od kwoty wydatków nie przekraczającej 1.000.000 zł.

§ 7. 1. Przez remont domu jednorodzinnego, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy, lub pomieszczenia, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 1, uzasadniający zastosowanie ulgi inwestycyjnej, rozumie się naprawę przywracającą budynkowi lub pomieszczeniu albo jego części pierwotną wartość użytkową, jeżeli koszt remontu wyniósł co najmniej 100.000 zł.

2. Przez adaptację, o której mowa w § 6 ust. 1 pkt 1, uzasadniającą zastosowanie ulgi inwestycyjnej, rozumie się dostosowanie pomieszczenia do celów wykonywania w nim zawodu, jeżeli koszt adaptacji wyniósł co najmniej 100.000 zł.

§ 8. 1. Za podstawę obliczenia ulgi inwestycyjnej przyjmuje się wartość nakładów inwestycyjnych ustaloną na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków) zakupu materiałów i zapłaty za robocizną obcą.

2. Jeżeli podatnik otrzymał kredyt bankowy lub pożyczkę z zakładu pracy na cele określone w art. 7 ust. 2 ustawy lub w § 6, kwoty wydatkowane na te cele zmniejsza się o kwotę kredytu bankowego lub pożyczki, natomiast odliczeniu podlegają spłaty tego kredytu lub pożyczki w latach, w których są one dokonywane.

3. W razie nieodliczenia przysługującej kwoty nakładów w roku podatkowym, w którym wydatki zostały poniesione, pozostałą kwotę nakładów odlicza się w następnych latach w okresie nie przekraczającym 5 lat w granicach określonych w § 5 oraz w § 6 ust. 2.